U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **M. V.,** proti žalovaným: **1) Ústavní soud,** se sídlem Joštova 8, Brno, **2) Nejvyšší správní soud,** se sídlem Moravské nám. 6, Brno, **3) Krajský soud v Praze,** se sídlem náměstí Kinských 5, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2019, č. j. 55 Na 18/2019 - 8,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze (dále též „krajský soud) usnesením ze dne 10. 7. 2019, č. j. 55 Na 18/2019 - 8, odmítl žalobu žalobce na náhradu škody a ochranu osobnosti směřující rovněž proti rozhodnutím žalovaného 1. ze dne 14. 5. 2019, sp. zn. II. ÚS 1545/19, a ze dne 27. 5. 2019, sp. zn. III. ÚS 1696/19, rozhodnutím žalovaného 2. ze dne 8. 8. 2018, č. j. 10 Ads 164/2018 - 35, a ze dne 11. 4. 2019, č. j. 3 As 184/2018 - 17, a rozhodnutím žalovaného 3. ze dne 11. 4. 2018, č. j. 48 Ad 19/2016 - 104, a ze dne 26. 11. 2018, č. j. 43 A 107/2018 - 7. Dospěl totiž k závěru, že žaloba nesměřuje proti rozhodnutí správního orgánu vydaného při výkonu veřejné správy, ale proti postupu žalovaných při výkonu jejich rozhodovací činnosti. V rámci této činnosti sice vystupují žalovaní jako orgány veřejné moci, ovšem jako soudy ve funkčním slova smyslu, nikoliv jako správní orgány. Krajský soud tedy neměl pravomoc k projednání žaloby, a proto ji pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) odmítl. Ve vztahu k rozhodování o žalobě na náhradu majetkové újmy a žalobě na ochranu osobnosti krajský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. V tomto ohledu konstatoval, že k rozhodování o žalobě na náhradu majetkové (popř. nemajetkové) újmy je věcně příslušný soud v občanském soudním řízení podle části třetí zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, neboť jde o „*klasickou*“ žalobu na náhradu újmy způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem [zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)]. Totéž pak platí i pro žalobu na ochranu osobnosti. Krajský soud rovněž žalobce poučil, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může v tomto rozsahu podat žalobu u místně příslušného okresního soudu.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení krajského soudu kasační stížnost.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán").*

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*

[5] Stěžovatel v projednávané věci podal u krajského soudu „*žalobu*“ proti výše uvedeným rozhodnutím krajského soudu, Nejvyššího správního soudu, a Ústavního soudu, která byla vydaná v řízení v jiné věci. Ve svém podání, označeném také jako „*Trestní oznámení a žaloba na ochranu osobnosti (…)*“, dále mj. výslovně uvedl, že žádá o „*zrušení nezákonného usnesení KSS i NSS k 3 As 184/2018 - 17 i 43 A 107/2018 - 7, (…) zrušení nezákonného a protiprávního usnesení III. ÚS 1696/19.*“ V závěrečné části žaloby výslovně navrhl „*zrušení obou rozsudků o invaliditě 48 Ad 19/2016 - 104 a 10 Ads 164/2018 - 35 (…) i II. ÚS 1545/19*“, dále „*sjednocení odděleného obsahu k 55 Ad 4/2018 zpět do původní žaloby k 48 Ad 19/2016*“, dále „*úhradu škod k invalidnímu důchodu a škodám, které vznikají nezákonným jednáním soudců u OS Beroun a na dalších soudech* (…)“ a závěrem „*odsouzení žalovaných za porušení zákona, práva na spravedlivý proces a nepravdivé zhodnocení zdravotního stavu,* (…)“.

[6] Soudní řád správní nicméně nepřipouští, aby bylo správní žalobou napadeno rozhodnutí jiného (obecného) soudu (srov. výše citovaný § 4 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy). Srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017 - 10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 - 10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017 - 11, ze dne 9. 11. 2017, č. j. 4 As 216/2017 - 13, či ze dne 29. 11. 2017, č. j. 7 As 359/2017 - 17. Krajský soud tedy nepochybil, pokud žalobu stěžovatele odmítl. Rovněž Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout (shodně viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu např. ve věcech sp. zn. 8 As 176/2019, sp. zn. 4 As 272/2019, nebo sp. zn. 10 As 205/2019).

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[8] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud již pro nadbytečnost nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a jeho návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. září 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu